

liskovský domkár

5. ročník číslo 2/2007

...časopis mladých, ale aj tých skôr narodených domkárov

ČO NÁJDETE V TOMTO ČÍSLE:

Tabletky duchovnej múdrosti (strana 3)

Mládež na slovičko (strana 4)

Rodičia na slovičko (strana 5)

Naše akcie (strana 6-18)

Vyberáme z farskej knižnice (strana 19-20)

...úvodník+oznamy

Milí čitatelia, prichádzajú Vianoce a s nimi aj nové číslo nášho časopisu. Nájdete v ňom tradičné rubriky, ako aj zaujímavé novinky. Prvou významnou zmenou, ktorú ste už určite zaregistrovali, je farebnosť časopisu.

Ďalšími novinkami sú 2 nové rubriky Rodičia na slovičko a Mládež na slovičko, ktoré obohatia rodičov o nové pohľady na výchovu a mládež zas povzbudia zamyslieť sa nad ich vzťahmi k rodičom a okoliu. Zmenou je aj väčší počet strán – aktuálne má časopis rovných 20 strán.

December je čas hodnotenia i plánov na budúci rok. Sme radi, že našu ponuku využíva stále dostatočne veľa detí i mladých. Veríme, že našu ponuku na rok 2008 budete využívať minimálne tak ako doteraz.

Na tejto strane uvádzame aj prehľad projektových akcií na rok 2008 v rámci Programu podpory a ochrany detí a mládeže v Liskovej. Okrem týchto akcií budú aj ďalšie – určené predovšetkým pre našich členov – o nich vás samozrejme budeme včas informovať. Sme otvorení aj novým nápadom, takže v prípade, že máte nejaký zaujímavý zlepšovák alebo nový nápad, neváhajte nás kedykoľvek kontaktovať.

Požehnané Vianoce a milostplný rok 2008 v mene vedenia Domky všetkým praje

...jarko

Projektové akcie Domky na rok 2008

1.	Zimná olympiáda	január
2.	Tvorivé dielne	február
3.	Hokejbalový turnaj	marec
4.	Cyklistický deň	april
5.	Poklad Liskovej	máj
6.	Turistický výlet	jún
7.	Bodka za prázdninami	august
8.	Poznávací výlet	september
9.	Šarkaniáda	október
10.	Športový deň	október
11.	Tvorivé dielne	december

DOMKA LISKOVA

Tabletky duchovnej múdrosti

Milí Domkári!

Práve prežívame adventné obdobie, obdobie veľkého očakávania jedinečného dôkazu Božej lásky. Ježišovo narodenia. Vianoce už klopú na dvere a s nimi chce do našich srdc vstúpiť aj malý Ježiš. Prijmime ho s láskou a dovoľme mu vnieť do nich plnosť milosti Božej prítomnosti. Nech spolu s Ním vstúpi do našich rodín aj láska, tichá radosť, pokoj a šťastie. Požehnané Vianoce všetkým.

V tomto čísle vám ponúkam niekoľko „príbehov na potešenie duše“ od Bruna Ferrera. Určite každý z nich stojí aspoň za krátke zamyslenie. Prajem vám príjemné čítanie.

...erika.

Malá skrutka

V trupe obrovskej lode bola malá, malinká skrutka, ktorá spolu s ostatnými malými bezvýznamnými skrutkami držala pokope dva oceľové pláty.

Na ceste Indickým oceánom si malá skrutka povedala, že už má toho trmaveho a zle plateného života dosť (za tie dlhé roky jej nikto nepovedal ani „ďakujem“ za to, čo robí) a vybuchla: „Už som sa rozhodla. Odchádzam.“ „Ak odchádzaš ty, pôjdeme aj my,“ pridali sa ostatné skrutky.

A len čo sa malá skrutka začala vytáčať zo svojho miesta, začali sa vykrúcať aj ostatné. Pri každej vlně o kúsok. Nity, čo držali plášť lode, zaprotestovali: „Tak to aj my musíme opustiť svoje miesto...“ „Prestaň, prosíme Ťa,“ volali na skrutku oceľové pláty. „Ak nás nik nebude držať spolu, je s nami koniec!“

Úmysel malej skrutky opustiť svoje miesto sa o chvíľku rozletel po celom obrovskom trupe lode. Celá konštrukcia, ktorá doteraz bezpečne vzdorovala vlnám, začala bolestne škriptať a otriasať sa. Všetky pláty, rebrá, nápravy, skrutky, malé nity na lodi vyzvali skrutku, aby odstúpila od svojho úmyslu: „Celá loď sa rozpadne a potopí a nik z nás sa nevráti domov.“

Malej skrutke tieto slová zalichotili a v tej chvíli so uvedomila, že je omnoho dôležitejšia, ako si myslela. A tak všetkým odkázala, že ostáva na svojom mieste.

Mandľovník

V záhrade sa víťazoslávne vypínal k nebu vysoký, pekne urastený mandľovník. Bol šťastný, keď sa v jeho korune prehánali pestrofarebné svižné a pôvabné sýkorky, s radosťou vital aj stehlíky, sláviky či elegantné žlny a iné spevavé vtáčence.

Raz si však na jeho konár sadol dudok s chocholom na hlave a dlhým tenkým zobákom. Dudok priložil ucho na kôru mandľovníka a počul, ako sa pod ňou hemžia malé žravé larvy. Zavítal svoj dlhý zakrivený zobák do kmeňa a začal z neho vyťahovať larvy.

Mandľovník zosmutnel. „Taký bezočivý vták sa mi nebude rýpať v kôre a ničiť moju dokonalú krásu! To nemôžem pripustiť!“ Pyšný mandľovník urobil všetko, čo mohol, aby dudka odohnal. A dudok naozaj odletel. Od tej chvíle mohli malé larvy pokojne tučniť a pomaly napadli celý kmeň.

Raz večer zadul prudší vietor a pyšný mandľovník sa zrútil.

Zo všetkých sil

Otec sledoval svoje dieťa, ako sa snaží preložiť ťažkú vázu z kvetinami. Chlapec sa trápil, fučal, mrmčal, ale vázu neposunul ani o milimeter.

„Použil si už všetky svoje sily?“, spýtal sa ho otec.

„Áno“, odvetilo chlapča.

„Nie,“ povedal otec, „lebo si ma nepožiadal, aby som ti pomohol.“

Modliť sa znamená použiť naozaj „všetky“ svoje sily.

Mládež na slovíčko**Ako žiť s rodičmi a nezbláznit' sa?**

Existuje množstvo kníh, ktoré radia rodičom, ako vychovávať deti. Ale je veľmi málo kníh, ktoré pomáhajú tinedžerom žiť so svojimi rodičmi.

Mnoho dospievajúcich pri problémoch v rodine radšej rezignuje a čaká, až z domu vypadnú. Dúfam, že tebe nie je situácia v tvojej rodine ukradnutá.

Hoci nemáš silu vynútiť si zmeny vo vašej rodine, máš silu zmeniť to najdôležitejšie zo všetkého. Seba.

Táto rubrika je teda napísaná pre teba. Nie je to návod, ako zmeniť svojich rodičov. Zmena musí totiž začať od teba. Verím, že hoci ešte presne nevieš, čo všetko – predsa si len pripravený a ochotný niečo urobiť. V každej rodine je totiž čo zlepšovať.

Budme realistami. Ak sú v súčasnosti medzi tebou a tvojimi rodičmi problémy, nemôžeš očakávať, že si k nim vybuduješ zdravý vzťah zo dňa na deň. Uvedom si ale, že si významnou súčasťou toho, čo robí vašu rodinu rodinou a preto, hoci sa budeš meniť iba ty sám, spôsobíš zmenu celej rodiny.

Boh si na zmenu vašej rodiny vybral práve teba.

Tvojim vynikajúcim spolupracovníkom pri tejto zmene môže byť Boh. Je špecialista na neprekonateľné prekážky. Má silu urobiť to, čo ty nedokážeš. Len sa mu musíš odovzdať a dovoliť mu, aby z teba urobil takého človeka, akým Ťa chcel mať pri stvorení. Skús to a zistíš, že mu môžeš dôverovať v každej oblasti svojho života.

Nabudúce si povieme, ako rodičia rozmýšľajú a čo spôsobuje, že sú niekedy takí „prehnani, neústupčiví a čudní“.

...j. tímkó st.

(upravené podľa C. Davisa: Ako žiť s rodičmi, a nezbláznit' sa)

Rodičia na slovíčko

Nikdy nie je neskoro!

Milí rodičia, napriek tomu, že možno máte už i staršie deti, ešte stále sa dá všeličo vo vašom vzájomnom vzťahu vylepšiť. Stačí len nájsť v sebe trochu ochoty zmeniť doterajšie návyky a spôsoby.

Don Bosco napísal: „Nech sa vždy používajú spôsoby a slová láskavosti a miernosti. Vyhrážky, hnevy, tým menej násilie nech sú ďaleko od tvojich slov a tvojich skutkov“.

Dnes si spomenieme výrazy, ktoré by bolo vhodné vypustiť z používania, pretože môžu deti raníť, prípadne ich zablokovať, alebo zastaviť ich túžbu urobiť niečo ináč, možno lepšie, najmä, ak im to už raz nevyšlo.

Ide o výrazy typu:

„Ako si mohol byť taký hlúpy?“ „Nikdy sa ti to nepodari.“ „Si veľký zmatkár, zbabelec.“ „Buď ticho! Je to tak a basta!“ „Rob si čo chceš. To je tvoj problém.“ „Skončíš ako smetiár.“ „Ak to ešte raz urobíš, nebudem ťa mať rád.“ „Ach, ako sa dobre žije bez detí.“ ...

Možno by ste si spomenuli i na ďalšie, ktoré by stálo zato už viac nepoužívať. Nedajte sa uspokojiť tým, že v danej situácii ste mali právo na takúto vyjadrenie.

Skúste ich naopak „pri rôznych zakopnutiach a pádoch“, povzbudiť a možno budete prekvapení.

...j. timko st.

(voľne spracované podľa B. Ferrera: Šťastná rodina)

Dobrodružná výprava

„Hurá,“ zvyšklo hádam každé dobrodružstvachtivé dieťa, keď sa na nástenke pred kostolom objavil plagát „Dobrodružná výprava.“ Všetko sa malo konať 14. apríla za priaznivého slnečného počasia, aké nám aj vyšlo.

Stretli sme sa pred kostolom o 11-tej a bolo nás skutočne neúrekom. Takáto veľká banda detí a teenagerov (keď nerátam Zuzku, Máriu a uja Jarka) sa vybrala ku kaplnke. Tu sme sa na začiatok pomodlili, aby sa nám nič nestalo a aby všetko vyšlo. Ujo Jaro nás zaviedol pod skalný previs, kde podľa legendy žil tajomný mních. Vysvetlil nám všetky dôležité veci a rozdelení do skupín (chlapci a dievčatá) sme sa vydali objavovať mníchove tajomstvá. Ďalším chodníčkom sme sa vybrali zdolať vrch Mních.

Celá cesta sa niesla v dobrej nálade a riešením úloh. Prešli sme strastiplnú cestu plnú trňa držaním sa za ruky (vyskúšali sme si našu vytrvalosť), liezli lanom (tu sme skúsili našu silu), hľadali lístky (vyskúšali našu všímavosť) a skladali rôzne citáty. Celou cestou nám krásne svietilo slniečko a tak sme sa mohli pokochať krásou okolitých dedín a vrchov. Pri veži sme si ešte zasúťažili a vydali sa naspäť, pretože cesta nám trvala o niečo dlhšie ako mala. Prešli sme kopcami, no a v Martinčeku pri kostole rýchlo zasúťažili a pofotili sa. Viac-menej sme sa ponáhľali, lebo pri Kalvárii nás už čakali voňavé špekačky.

Keď sme dorazili k Jarkovi a Tomášovi, po vyhodnotení sa za chvíľku široko-ďaleko šírila lákavá vôňa špekačiek. V súťažiach znovu lepšie obstáli dievčatá a tak si mohli vychutnať sladkú odmenu. Bez nej však neodišli ani naši súper (chlapci). Veru, dobre nám po takej prechádzke padlo chvíľu si posediť. Takmer všetci menší dobrodruhovia si zahráli futbal a my lenivší sme si poklebetili. Okolo 16-tej sme sa pobrali naspäť, pretože nás ešte čakala skúška s Máriou (ale všetci sme sa jej však nezúčastnili, sorry Mária :-)

Musím však uznať, že to bola skutočne zaujímavá výprava a už sa teším na ďalšiu. Dúfam, že sa stretneť znova v takom hojnom počte. ...zuzka a.

Hokejbalový turnaj

Po niekoľkých rokoch na asfaltovom ihrisku sme tentoraz (zrejme už natrvalo) zmenili miesto konania turnaja, keďže v lete minulého roku bolo v areáli ZŠ vybudované asfaltové ihrisko aj s drevenými mantinelmi, ako stvorené na hokejbal, či hokej v zime.

Stretli sme sa v sobotu 21. apríla o 10.00. Hoci sme do poslednej chvíle trpeli, či sa zide dostatok hráčov, keďže sa už naplno rozbehla aj futbalová sezóna, nakoniec sa zišlo dostatok hráčov na 3 družstvá: HC Nahaj tak, HC Bongiorno a HC Titan. Hralo sa systémom každý s každým 2x, prvý vzájomný zápas 2x10 min., druhý zápas 2x5 min.

Gólov tento rok padalo neúrekom, celkovo až neuveriteľných 72!!! Tu sú výsledky jednotlivých zápasov:

HC Nahaj tak – HC Bongiorno
4:6 a 0:8
HC Titan – HC Nahaj tak
12:8 a 3:4
HC Bongiorno – HC Titan
10:3 a 13:1

Zápasy určili víťaza, ktorým sa jednoznačne stal tím HC Bongiorno, 2. miesto vďaka lepším vzájomným zápasom obsadilo družstvo HC Titan. Štafetu najlepšieho strelca po Igorovi Strniskovi prebral jeho brat Jakub s 12 gólmi, na 2. mieste sverne skončili až 3 strelci: Igor Strnisko, Matúš Daňo a Peťo Lauko. No a celkovo sa strelecky tento rok blýslo až 12 hráčov.

Družstvá si za predvedené výkony záverečné odmeny určite zaslúžili a tak sa mohli všetci po dobrom športovom výkone spokojne rozísť domov.

...jarko

Rozprávkový kolotoč

Hlavnými hrdinami našej Domky sú samozrejme deti, ktoré majú svoj sviatok v júni. A tak sa zrodila vo fesťáckom tíme myšlienka urobiť niečo pre ne. Deň predtým, ako sme sa rozhodli o téme súťaží, vysielali rozprávku o Popoluške, ktorou sme sa inšpirovali.

V sobotu 9. júna „priviezol náš rozprávkový kolotoč“ 4 skupinky detí do rozprávky. Čo ich tam čakalo?

1. V komore už bola pripravená macocha a nevlastná sestra s úlohou, či skôr prisným rozkazom preberať strukoviny a umývať schody. Tej roboty tu bolo moc.

2. Keď macocha s dcérou odišli na zámok, Popoluška sa stretla s vílou. V záhrade nášho kostola deti čakala naša víla, ktorá im dala vymýšľať a tvoriť z písmen slová súvisiace s rozprávkou.

3. V kráľovskej kuchyni je veľký zhon. Kuchárka potrebuje pomoc pri príprave šfahačky. Pre zábavu sa dvaja zo skupinky majú nakrmiť.

4. Aj v tanečnej sále sa už čosi chystá. Dvorná dáma a jej pomocníci čo najrýchlejšie vystihujú farebné kvietky do okien. O chvíľu sa začne svadba.

5. Ešte je tu kráľovské divadlo so šašom. Za 20 minút (toľko trvalo každé stanovisko) musí skupinka zahrať časť z rozprávky.

Po „vypnutí kolotoča“ sme si pozreli celú rozprávku v podaní našich hercov. Keď sme vyžrebovali Popolušku (Katku) a princa (Jakuba), trošku sme si zatancovali domkárské tance, ako sa patrí na svadbe.

V súťažiach sa získavali myslené oriešky, ktoré si každá skupinka po vyhodnotení mohla vychutnať v sladkej podobe. Vyhrali Rákociovci. I. Bartošová nám zaspievala, že „život je pohádkou nedopsanou...“ v ktorej „ľteba té zázrak potká, potká, potká, možná taky stokrát.“

V modlitbe sme sa Pánu Bohu poďakovali za deti, za počasie, za animátorky, teda za zázraky Božej lásky k nám, ktoré nás dnes stretli.

...lvka

Letný tábor - Trlenská dolina

Letný tábor sa uskutočnil v Trlenskej doline 2.-7. júla 2007. Zúčastnilo sa ho 45 ľudí, z toho 30 detí, 5 animátorov, 9 členov organizačného tímu a 1 kňaz. Hlavnou myšlienkou tohtoročného tábora bolo „Urobiť niečo viac“. Počas jednotlivých dní sme si priblížili, ako sa dá prežívať život v radosť, aké dôležité je štúdium ako príprava na budúcnosť, ako prekonávať každodenné ťažkosti, ako žiť v Božej prítomnosti a konať dobro... A tak sme sa pripravovali na naše budúce povolanie... Deti si znovu nacvičili

scény súvisiace s témou dňa a tak obohatili náš večerný program.

Súťažný program z nás zase urobil pátračov po ukrytom obraze slávneho maliara. Najskôr sme sa na pátranie pripravili a v závere tábora sa vybrali aj na výpravu za vzácnym obrazom, ktorý sa nakoniec v sobotu ráno aj podarilo nájsť.

Prípravený program sme počas tábora museli viackrát upravovať kvôli počasiu, od stredy už totiž bolo viac dažďa ako slnka. No zvládli sme to a myslím, že spokojný mohol byť každý. Samozrejme, mali sme aj viacero návštev – pán farár, rodičia, kamaráti. Za návštevný deň sme mohli prehlásiť štvrtok, kedy aj vďaka štátnemu sviatku prišlo najviac ľudí.

Nechcem veľmi písať o tom, čo na tábore bolo - kto bol, ten vie. Na účastníkov tohtoročného tábora však čakalo viacero zmien, no a radšej by som napísal niečo o nich. Podme pekne poporiadku...

Zmena miesta – Trlenská dolina

Po 3 rokoch na chate Skalka na Maline Brde sme sa dočkali zmeny. Dohodli sme sa s ružomerskými jezuitmi a tábor sme uskutočnili na jezuitskej chate v Trlenskej doline. Duchovnú službu zabezpečoval jezuita – páter Janko Benkovský. Myslím, že môžem za všetkých prehlásiť, že spolupráca s jezuitmi bola fajn, vychádzali nám vo všetkom v ústrety a tak im aj touto cestou ďakujeme.

Spojenie dievčat a chlapcov

Tento rok sme sa rozhodli otestovať miešané dievčensko-chlapčenské skupinky. To sme počas liskovských táborov už dlho nemali. No a výsledok? Myslím, že to chlapci aj dievčatá zobrali bez problémov a že vytvorili dobré družstvá a naučili sa spolupracovať.

Jediným malým negatívom je, že sme museli z programu vypustiť niektoré vyslovene chlapčenské hry...

Väčšie vtiahnutie do témy

Toto bol tiež zaujímavý experiment. Súťažnú tému sme si vymysleli sami (výprava za vzácnym obrazom slávneho maliara), no a oproti minuloročným táborom sme sa snažili niektoré pasáže hrať tak, ako keby sme na tej výprave naozaj boli. Počas tábora sa teda niektorí členovia organizačného tímu zhostili úlohy hercov a hrali svoje fiktívne roly. Ako to dopadlo? Na prvý pokus to nebolo zlé, keby bolo viac času na prípravu, mohlo to byť ešte zaujímavejšie.

Zmena bodovania

Pátracie skupiny nezískavali priamo body, ale materiál potrebný na záverečnú výpravu a písmená šifrovanej abecedy. Poradie sa menilo podľa toho, kto mal aktuálne najviac materiálu a písmen. Tento systém už budúci rok zrejme nezopakujeme, keďže nie je až taký prehľadný ako klasická bodovacia tabuľka.

Tofko stručne k najväčšej akcii liskovskej Domky v roku 2007. Na záver **ďakujeme všetkým, ktorí tento rok pridali ruku k dielu** a vďaka ktorým sme prežili ďalší pekný domkársky táborový týždeň. ...Jarko

Animátorská chata

Vybrať sa na chatu počas letných prázdnin je samozrejماً vec, ale táto chata bola niečím iná.....bola to predsa animátorská chata!! Chata plná zábavy, smiechu =), asi aj pevnějších priateľstiev, no a určite aj nových zážitkov s varením.

Chata bola vybavená, veci na ňu potrebné nakúpené, ľudia informovaní takže môžeme vyraziť....ale pozor, aby sme nezabudli na to, že je sviatok Panny Márie a tak sa všetci zúčastníme svätej omše. No vlastne všetci ako všetci. Chlapci, ktorým sa akosi nechcelo ráno vstávať bežali na omšu až večer.=)

Prvý deň nám teda utiekol skutočne rýchlo, bol plný hier ako Mäso či scrable (kto nepozná hru Mäso, opýtajte sa Matúša a Maťa, oni vám ju isto vysvetlia, všakže?=-), a taktiež chodenia po vodu, ktorej sme nikdy nemali dosť. Neskoro večer nechýbala pravá „vatra“, o ktorú sa ako ináč postarali chlapci. Ako na každej chate ani na tejto nemohlo chýbať večerné vyspevovanie, no a nám prišli na pomoc aj chlapci z Martinčeka, ktorí kúsok pod nami na lúke stanovali. Takže o zábavu na prvý večer sme mali skutočne postarané. A keďže sa noc čoraz viac chýlila ku svojmu koncu zišlo by sa na chvíľku si aj zdriemnuť, aj keď viem, že na chate sa naspí=) ale to nevádi.

Aj ranný budičiek bol o to horší, ale keď sa chlapci ráno rozhodli, že pôjdu na malý výlet na Choč, dievčatám hneď naskočil úsmev na tvárach. Mohli sme si zas pospinkať a dohnať tak tú dlhočiznú noc. Naši chlapci sa nám však vrátili strááášne vyhladnutí a nám neostávalo teda nič iné iba im rýchlo navariť niečo chutné, no a čo môže byť chutnejšie ako špageta a lá chata?=-) Po chutnom neskorom (dosť neskorom) obede sme sa znova zahrali možno už trochu otrepané hry, ale pre nás stále aktuálne a zábavné. A tak bol ďalší deň aj noc pomaly za nami.

V podobnom duchu sa niesol aj piatok, a nastala sobota, na ktorú sme sa tešili asi najviac lebo sa mal konečne variť guláš. Vlastne guláš nám navarili chlapci a to na čele s Rastikom. Rastík sa však ponáhal na futbal, a asi aj preto nám do guláša namiesto soli prísypal cukru. To však nevádi Rastík prežili sme, Jarko s Majom sa to pokúsili nejako zakryť a asi sa im to aj podarilo, keďže z gulášu neostalo vôbec nič. Večer nás už bolo viac tak sme sa mohli konečne zahrať aj niečo iné. Tento večer sme si zahrali mestečko „Palermo“ a naozajstnú doslova nočnú skrývačku. Bola to skutočne pravá skrývačka plná nečakaných situácií, nezvyčajných skrýš a hlavne bola v hlbokej noci.

V nedeľu ráno sa väčšina chlapcov rýchlo zdekovala a tak upratovanie ostalo zas len na dievčatách, Jarkovi a Matúšovi. Museli sme poznášať všetky veci, ktoré sme si povynášali a ktoré sme viac-menej ani nepojedli. Boli to hlavne tie naše safalátky, ktoré už ani nemali svoju pôvodnú podobu ale boli skôr celé zelené a tým aj totálne nejedlé. Na ich znesenie do dediny sa hrdinsky podujal Matúš za čo mu patrí ohromná vďaka.

Na záver nášho chatovania sme sa zúčastnili svätej omše v Ružomberku, kde sme skutočne zakončili tohtoročné CHATOVANIE =) no a na rok sa zas stretáme. Tak do chatovania priatelia... ..zuzka a.

Cyklistický výlet na Havránok

Prečo by sme mali stále chodiť na výlety len pešo, na vlaku, na autobuse ... Veď skoro každý má doma bicykel, tak sme sa rozhodli ich trochu oprášiť a vybrali sme sa na poznávací výlet na Havránok. Aj keď sa výlet o pár dní presunul kvôli nepriaznivému počasiu, nakoniec nám v stredu 29. augusta zasvietilo slniečko a výlet sa mohol uskutočniť. Mali sme sa stretnúť o 8:00, ale naši domkári asi nepoznajú čas alebo im meškajú hodinky, no ale až tak nemeškali. Postupne sa nás pekne po jednom nazbieralo až 7. Znovu zvíťazili dievčatá v účasti, ale bolo to tesné (3 dievčatá a Julka a 2 chlapci a Jarko).

Nik si nezabudol bicykel, a tak sme mohli nasadnúť a vyraziť. Na čele našej skupinky stál Matúš, ktorý skoro vždy bol pred nami. V strede bola štvorčlenná skupinka (Jarko, Julka, Maťa, Ajka), no a na konci to istili dve Zuzky. Už okolo pol 10 sme boli v cieľi našej cesty.

Na Havránku sme si mohli popozerať ako vyzerali keltské obydlia, kultový areál s opevnením, hradby, obydlie zo st. doby rímskej, stredoveký zemepanský hrádok ... Najviac sa nám asi páčilo keltské obydlie, v ktorom sme sa skoro aj zabývali a zaujali nás aj drevené stĺpy, na ktorých boli vyrezané lebky, tváre, symboly ... V múzeu sme sa dozvedeli niečo z histórie Havránku, Lipt. Mary, a aj o kultúre Kelto...

Po prehliadke sme si trochu posadali na trávku, napapali, porozprávali. Smiali sme sa tak, že si až Julka chytala bruško. Dobré oddýchnutí sme sa ešte boli pozrieť ku priehrade, no voda nás moc nelákala, až na Jarka, ktorý si do vody namočil až jednu ruku. Cesta späť nešla cez Vlačky, ale zobrali sme to trošku okľukou cez Bobrovník. Do kopca sa nám moc nechcelo krútiť, no ale ten pocit, keď sme sa spustili dolu kopcom stál za to.

Keď sme boli takí dobrí, a ani jeden cestou nehundral, zaslúžili sme si odmenu. Náš výlet sme zakončili naozaj chutne. Boli sme na pizzu, na ktorej si každý pochutnal. Vyskúšali sme rôzne druhy, od Hawai až po Šunkovo – salámovú. Mňam:). Na počudovanie nášho Matka sme dorazili dobre nalaďení a napapaní niečo pred 14 hodinou. Výlet nám vyšiel na jednotku s hviezdičkou. Počasie bolo ideálne a nálada, ktorá vládla celou cestou vyčarila na každej tvári úsmev. Tí, čo ste váhali a neprišli, prišli ste o pohľad na Jarkovu fotku z roku 1996, to by ste sa zasmiali :). Možno ak pekne poprosíte, tak vám ju Jarko ukáže o rok. Dobicyklovanie :) ...zuzka m.

Bodka za prázdninami

Keď som sa prvého septembra zobudila, vyzeralo to dosť čierno, lebo sa zmrákal. No našťastie spreď základnej školy vyrazila hŕstka detí, čo sa nebojí chladnejšieho počasia.

Na „bodku“ sme dorazili okolo deviatej. Oheň už horel, stanoviská takmer pripravené a deti nedečkávané. Ako vždy, začali sme modlitbou a pripojili sme aj prosbu za pekné počasia. Všetkých sme rozdelili do 4 skupiniek (červení, bieli, ružoví a siví). O chvíľu sa všetci rozbehli na 5 stanovísk.

Prvé stanovisko mali na starosti Jojo M. a Maťo H., ktorí si pripravili štafetu a aj bonus - hádzanie šušiek do kadibúdky. Druhé stanovisko mal na starosti Matúš D. a pri ňom si všetci preverili pamäť a hŕadačské schopnosti. Tretie stanovisko mala Janka N., kde súťažiaci prenášali v prevrátených pohároch vodu a niektorí vodu aj chytali. Štvrté stanovisko mala na starosti Veronika T. – tu museli prejsť pavučinu bez toho, aby sa dotkli naťahovaných šnúr. Posledné piate stanovisko si pripravili Zuzka A. a Zuzka M. Bolo trochu zložitejšie. Všetci zo skupinky museli v určenom čase v ohraničenom priestore so zaviazanými očami hľadať zadané predmety. Bola aj bonusová súťaž, ktorú sme nazvali „pohyblivé stanovisko“. Na krku som ju mala ja. Behala som pomedzi stanoviská a v rucksaku som nosila lentilky, špendlíky, vatové tyčinky a cibulu. Družstvá mali čo najpresnejšie odhadnúť ich počet a pri cibuli počet vrstiev – a to bez poškodenia.

Po dosúťažení si každý opiekol špekačku, niektorí aj dve. Keď sme dojedli, vyhodnotili sme súťaž. Na 1. mieste skončili siví, na 2. bieli, na 3. červení a na úctyhodnom 4. ružoví. Všetci dostali chutné ceny. O chvíľu boli naše caky-paky zbalené a my pripravení na odchod. Cestou dole sa nám na podrážky nalepilo trochu blata, ale to sme si dostatočne odstránili, takže maminky nemuseli zalamovať rukami. ...aja

Výlet na Horehronie

Všetci, ktorí sa rozhodli spoznať krásy Horehronia, využijú posledné jesenné slnečné dni na spoločný výlet s rodinou a kamarátmi, či upevniť tieto vzájomné vzťahy, prípadne vybudovať nové, sme sa stretli 7. októbra 2007 o 7:00 pred KD v Liskovej. Po odkontrolovaní, či sme naozaj „komplet“, sa výlet mohol začať. A ako ináč, než modlitbou za šťastnú cestu a pekné počasia.

Približne po 1,5 hodinovej jazde sme dorazili do hmly zahalenej dediny Bystrá, kde sa nachádza Bystrianska jaskyňa. Keďže sme mali ešte takmer hodinku k dobru, každý tento čas využil po svojom; buď vo vzájomnom rozhovore, prechádzkou po dedine, študovaním informácií o jaskyni... Po zakúpení vstupného sme konečne plní očakávaní vstúpili do tajomných a nádherných chodieb, ktoré vytvorila počas stáročí „matka príroda“. Zo zaujímavého odborného výkladu sme sa dozvedeli, že Bystrianska jaskyňa je najvýznamnejšou jaskyňou Horehronského podolia. Je známa pozoruhodnými skalnými tvarmi a vývojom podzemných priestorov, výskytom sintrovej výplne, ako aj priaznivými klimatickými podmienkami na speleoterapeutickú liečbu. Každého tento výklad zaujal, ale boli sme radi, keď sme po hodinke vyšli von na slniečko a čerstvý vzduch.

A aby sme si toho vzduchu užili čo najviac, ďalšou našou zastávkou bol lesnícky skanzen vo Vydrove, kam sme sa ale odviezli vláčikom z Čierneho Balogu. Po skupinkách sme sa teda vybrali nasávať nové vedomosti po jednom z náučných chodníkov a užívali sme si posledné krásne dni babieho leta. Na 3-kilometrovom „Chodníku lesného času“ je v súčasnosti 63 zastávok, ktoré mnohými zaujímavými exponátmi, prírodnými dielami medzinárodnej skupiny umelcov Ekoartu a predovšetkým prirodzenými lesnými stanovištami ponúkajú objavné pohľady na životodamé schopnosti lesa. Dozvedeli sme sa teda veľa zaujímavých informácií o lese, jej obyvateľoch, lesných strojoch, ktoré používajú pri svojej práci lesníci, o rastlinách a stromoch... Keďže budovanie Lesníckeho skanzenu nie je stále ukončené a každý rok pribúdajú nové exponáty, určite by stálo za to, vrátiť sa sem ešte raz alebo 2-krát, 3-krát...

Po nádherny strávenom dni, nabití novou energiou a novými znalosťami sme šťastne docestovali domov. ...júlia

Výroba šarkanov

Tento rok sme vyrábali šarkanov podľa návodu z Domáceho holuba. Pôvodnú veľkosť (1 m) sme zmenšili asi o dve tretiny.

Piatkové popoludnie ešte dýchalo školou a možno aj výtvarnou výchovou, čo bolo pravdepodobne príčinou nízkeho záujmu o túto náročnú aktivitu na zručnosť a tvorivosť.

Po dvoch hodinách práce nedokončené šarkany ešte čakali na to, kedy im ich majtelia urobia dlhý chvostisko. Pri výrobe sa meralo, rezalo, lepilo, viazalo, kreslilo. Mladší mali našťastie pomocníkov, no nie na telefóne, ale priamo po svojej pravici či ľavici.

Pred svätou omšou sme sa rozlúčili a tajne si priali dobrý vietor, aby si šarkany s chuťou zalietali. ...ivka

Šarkaniáda

Je 7. október a jeseň v prírode už kraľuje v plnej sile. Zdobia ju zlatisté listy, ranné hmly, niekedy aj silné vetry. No v tento deň mal vietor asi dovolenku alebo nedefinované voľno. Veľmi sme ho potrebovali pre naše šarkany, no on poslal len svojho najmladšieho brata.

O 14.00 sme sa vybrali na kalváriu. Najprv sme pozdravili Pannu Máriu, ktorá mala dnes sviatok ako Ružencová

Panna Mária. Nasledovala rozsvička a prehliadka šarkanov. Nechýbali pády a menšie zrážky – vo vzduchu i na pevnine.

Kúpeným šarkanom, ktorých bola väčšina, sa darilo oveľa viac, ale výnimkou bol ručne vyrobený šarkan, ktorým sa pyšil Peter Kohút.

Súťaže pokračovali vyrábaním vetra z vlastných zdrojov fúkaním balóna, namotávaním krepového papiera, vymýšľaním mien šarkanov a príbehu na pokračovanie.

Na záver šarkaních hier sme všetko vyhodnotili a ocenili. ...ivka

Tvorivé dielne 1

Prvýkrát sme sa stretli 20. októbra v sobotu o 17.00. Prišli sme a našli sme porozkladané ozdobné servítky. Každý si vybral servítku podľa vlastného vkusu a mohli sme začať.

Ivka nám vysvetlila, ako to máme prilepiť na doštičky, ako namaľovať podklad a keď bolo všetko jasné, začali sme tvoriť. Spravili sme aj malé chybičky, ale myslím, že diela boli celkom vydarené a teda dúfam, že sa predajú a pomôžu pacientom s onkologickým ochorením.

...barborka

Tvorivé dielne 2

Druhýkrát sme sa stretli o týždeň. Tentoraz sme vyrábali šperky z korálok. Bolo to dosť náročné, navliecť aj tie najmenšie korálky, ale každý to zvládol ľavou zadnou.

Nemôžem zabudnúť spomenúť, že prišiel aj zástupca mužského pohlavia – Miloš, ktorý si vytvoril originálnu náušnicu, ktorá sa nedala s ničím porovnať. Niektoré šperky sme si mohli zobrať aj domov a ostatné sme opäť poslali do Žiliny, kde sa na burze predajú a výťažok tiež poputuje pre pacientov s onkologickým ochorením.

...barborka

Tvorivé dielne 3

December je už v plnom prúde, a tak treba pomaly posielať vianočné pozdravy. Hoci sa už posielajú vďaka pozdravom cez mobil či internet, ručne vyrobený pozdrav môže priniesť ešte väčšiu radosť.

Deti, ktoré prišli, mali možnosť vybrať si medzi výrobou pozdravu s anjelom alebo s dieťaťom, na ktoré boli pripravené makety z časopisu Dorka. Využívali sme farebné výkresy, ozdobné papiere, flizelinu – ozdobnú látku, ktorá sa používa pri balení kvetov- a papierové stužky. Každý sa inšpiroval najmä svojou fantáziou.

Mali sme pripravené aj šablóny na malé krabičky, no dve hodiny usilovnej práce nám stačili, nuž sme všetko poriadili a rozlúčili sa.

...ivka

Športový deň

Už po niekoľko rokov za sebou sa cez jeseň organizuje v telocvični športový deň. A nespravila sa výnimka ani tento rok. Športový deň sa uskutočnil presne 27. októbra o 9.00

S menším meškaním (asi 35 min.) sme sa začali deliť do 4 tímov (Šmolkovia, Chlpáči, Gumkáči, Smajlíci). Hneď po rozdelení sa začala prvá súťaž, ktorú nám pripravila Zuzka N., Rasťo H. a Majo Ž. Táto súťaž bola spoločná pre všetky tímy. Úlohou bolo zapamätať si 5 slov na dráhe a čo najskôr ich správne nadiktovať vedúcemu. Túto úlohu musel splniť každý člen tímu.

Druhá súťaž sa aspoň mne dosť podobala na dve hry, ktoré sa hrali na tábore (Colnica, Hututu). Táto hra sa hrala vonku na hokejbalovom ihrisku, ktoré bolo rozdelené na 2 polovice a v každej bolo vyznačených niekoľko malých štvorcov. Úlohou bolo ukradnúť čo najviac papieríkov zo štvorcov zo súperovej časti ihriska bez dotyku od člena súperovho tímu.

Tretia súťaž bola štafeta, v ktorej sme plnili ťažké úlohy za čo najkratší čas.

V druhej aj tretej súťaži sa hralo finále medzi tímami, ktoré vyhrali svoje zápasy. Hneď po nich bolo vyhodnotenie a tímy získali sladké ceny, za ktoré ďakujeme. ...mafo h.

Karneval

Takže karneval?! Čo povedať, no len tak v skratke, hádam :-). V jeden krásny deň sa pár animátorských hláv na čele s Máriou rozhodlo, že treba ešte nejakú akciu vymyslieť, kým bude advent. Takže Karneval... Vymysleli sme pár súťaží, pozháňali sme jedlo, no a vyzdobili klubovňu.

Karneval začínal o piatej. Všetci dodržali čas, čo nám bolo čudné, ale boli sme radi a hlavne, keď sme videli ten počet detí, ktoré prišli aj s rodičmi. Ten počet zodpovedal aj širokému výberu masiek. Jeden bol mucha CC, druhý kuriatko, tretia princezná...

Začalo sa tancovať, súťažiť, jesť a nadišlo aj vyhodnotenie masiek, kde porotcami boli rodičia. Každý si predstavil svoju masku, dokonca aj animátorky :-). Každá maska bola iná, každá bola niečím výnimočná. Takže rozhodnutie nebolo vôbec ľahké. Ten, kto nevyhral, dostal od čarodejnice malú sladkosť.

Okolo trištvrté na deväť musel karneval pomaly končiť, pretože animátorky ešte chceli ísť na zábavu. Takže tak! Poriadili sme a ... proste bolo parádne! ...janka n.

Krásna pani

Počuli ste už niečo o Fatime? Nie, nemyslím na dievčinu z Trenčianskeho hradu, ale na mesto v Portugalsku, v ktorom sa pred 90-timi rokmi (v roku 1917) zjavila Panna Mária. Ktorým deťom sa ukázala? Čo žiadala? Odpovede na tieto otázky dostanete v nasledujúcom príbehu, ktorý je z knihy Hyacinta a František – fatimskí vizionári. Môžete si ju požičať vo farskej knižnici v stredu od 17 00. ...ivka

Slnko na oblohe jasne svietilo a mnohé z poňných kvetov skláňali svoje hlávky pred jeho horúcimi lúčmi. Zrazu sa nečakane zablysko. Deti sa prekvapene pozreli jedno na druhé.

„Možno prichádza spoza kopca búrka, myslím, že by sme mali ísť domov,“ povedala Lucia. „Áno, poďme!“ súhlasili Hyacinta s Františkom.

O chvíľu už boli stáda pokope a zbíhali dolu stráňou. Ďalší blesk im zahatal cestu. Deti sa teraz naozaj nafakali. Rozbehli sa, dúfajúc, že sa dostanú domov pred búrku. Keď však dobehli na dno kotlinky, zastavili sa, akoby na niečí povel.

Pár krokov pred nimi na malom zelenom dube stála krásna mladá Pani a divala sa na ne. Obklopovalo ju svetlo, ktoré oslepovalo viac ako slnko.

Prvou myšlienkou detí bolo dať sa na útek. Pani ich však uistila: „Nebojte sa. Nechcem vám ublížiť.“

Hyacinta a František na ňu v úžase hľadeli, kým Lucia uvažovala, čo povedať.

Pani nestála vo vzduchu, ale ľahko spočívala na malom dube, nohy sa jej len trošku dotýkali jeho listov.

„Odkiaľ ste?“ opýtala sa Lucia.

„Prichádzam z neba.“

„Prosím, povedzte nám, prečo ste prišli.“

„Prišla som vás, dieťky, požiadať, aby ste sa tu so mnou stretli v túto istú hodinu vždy trinásteho v mesiaci počas šiestich mesiacov za sebou, až do októbra. Potom vám poviem, kto som a čo si želám.“

„Ak prichádzate z neba, povedzte mi, dostanem sa tu?“ opýtala sa smelo Lucia.

„Áno,“ sľúbila Pani s výrazom veľkej lásky.

„A Hyacinta?“

„Hyacinta tiež.“

„A František?“

Oči Panej spočinuli na deväťročnom chlapcovi so zamysleným materským pohľadom. „Áno, aj on ta určite príde. Prv sa však bude musieť pomodliť veľa, veľa ružencov.“ Keď František počul, že pôjde do neba po mnohých ružencoch, nadšene zvýskol: „Ó, Pani moja! Pomodlím sa toľko ružencov, koľko budete chcieť!“ A svoj sľub splnil.

Panna Mária teda vyzývala deti, aby sa každý deň modlili ruženec, aby prinášali obety za pokoj i na odčinenie urážok, ktoré spôsobujú hriechy i za obrátenie hriešnikov. Mária im povedala: „Mnoho duší ide do pekla, lebo nikto za ne nerobí pokánie.“

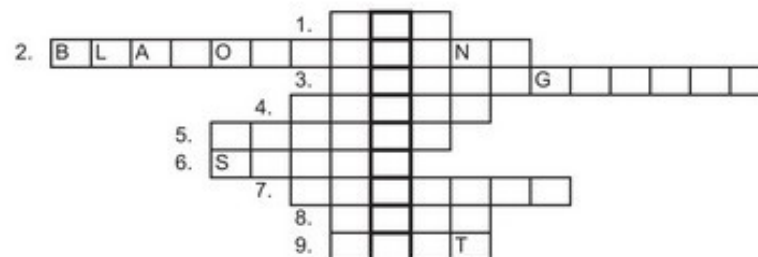
Hyacinta zomrela v roku 1920 (takmer 10-ročná) v nemocnici v Lisabone po dlhej a bolestnej chorobe, obetujúc všetko svoje utrpenie za obrátenie hriešnikov, za pokoj vo svete a za Svätého Otca.

František zomrel v roku 1919 (10-ročný) v rodičovskom dome. Modlil sa a prinášal obety, aby tešil Spasiteľa.

Lucia sa stala karmelitánskou mniškou v Coimbre v Portugalsku. Zomrela v roku 2005 (skoro 98-ročná).

Dňa 13. mája 2000 vo Fatime pápež Ján Pavol II. vyhlásil Hyacintu a Františka za blahoslavených. Môžeme ich teda poprosiť o príhovor.

Tajnička: Ako sa predstavila Panna Mária vo Fatime?

1. Panna Márii je zasvätený mesiac...
2. Hyacinta a František majú už titul....
3. Fatima leží v štáte....
4. Najstaršie dievča sa volá...
5. Deti boli pre zjavenia zavreté aj vo
6. Panna Mária chcela, aby sa uctievalo jej....
7. Mária mala na rukách biely
8. Slnko sa točilo 13. 10. 1917 ako ohnivá....
9. František bol Hyacintin

Tajničku čítaj zhora!

Panna Mária roduj za nás!

Zodpovední za rubriky:
(vredník/jerko) - tabuľky duchovnej múdrosti (jerka) - rodiča na slovičko (j. lenko at.)
miskad na slovičko (j. lenko at.) - naše akcie (jerko) - kríž (jerka) - vyberáme z farskej knižnice (jerka)

Reportáže z akcií + ankety:
ružica a... jerko, lka, ružica m... ajk, jka, šarboška, mafo h., jerka

Design a grafika: jerko

